

6. 2. 2012 Malamulele

Dlhé prázdniny nám ubehli ako voda a ani som sa nenazdala a už sú za mnou takmer 4 týždne nového školského roku. Počas prázdnin, ktoré trvali 5 týždňov sme mali možnosť stráviť týždeň v Johannesburgu v saleziánskom stredisku Don Bosco. A po týždni bez sestier, ktoré odišli pre zmenu do tiež Johannesburgu, začali Vianoce!

Predvianočný čas, ktorý sa mi zdal veľmi pustý, bez ničoho čo by mi Vianoce doma aspoň len pripomínalo, nevynímajúc 40 stupňovú horúčavu, sa počas štedrého dňa úplne zmenilo. Sestričky a i my dobrovoľníci sme spravili všetko preto, aby to bola dôstojná oslava a musím povedať, že nám naozaj nič nechýbalo. Od krásnej výzdoby so 75 cm stromčekom, troma jasličkami všade kde sa dalo, skromnými darčekom a chilským jedlom na večeru sme spolu prežili naozaj krásne Vianoce.

Hneď po novom roku sme odcestovali za priateľmi do Durbanu a vrátili sme sa až tesne pred začiatkom nového školského roka, ktorý začínal 16 januára.

Od vtedy deň čo deň vstávame skoro ráno (5:30) a v škole trávime takmer všetok svoj čas. Sestra Lídia s hodinami naozaj nešetřila. Dostala som 30 períód týždne. Sú to hlavne hodiny matematiky a pribudlo mi i niekoľko períód technológie. Našťastie som dostala prevažne deti, ktoré poznám, takže ich môžem volať menom čo je pre mňa veľkou výhodou. Učenie ma baví, akurát mám starosti s niektorými študentmi, ktorí nie a nie sa ničomu priučia. Je to s nimi zložité a nie je ich málo, prepadajú z mnohých predmetov. Aby sa im pomohlo, našlo sa riešenie, od budúcej soboty budem tráviť v škole i soboty a spolu s ďalšími učiteľmi doučovať deti, ktoré to nezvládajú.

Ešteže celá moja misia nie je iba o matematike ☺. Poobede, aby toho nebolo málo, mám v Rulany ako som už spomína v predošlých listoch i hodiny angličtiny. No a na čo sa ale naozaj týždenne teším je piatkový futbal s deťmi z Xitlelany dedinky vedľa školy. Po tom čo odišiel Ignácio dobrovoľník z Chile som sa stala hlavným coachom a deti majú zo mňa teda riadnu srandu, a i ja si pripadáam smiešne no ale čo pre ne nespravím ☺.

Počas posledného mesiaca nás opustili obaja dobrovoľníci Natália aj Ignácio. Je to tu teraz pusté iba dve sestričky a dve dobrovoľníčky. Ale snáď nie nadiľho, túžebne očakávame novú sestru Christabell zo Zambie a veríme, že príde čoskoro ☺.

Vraj je u nás riadna zima, za jednu vločku pošlem kúsok afrického sluníčka!

S pozdravom

Zuzka ☺

Ešte ochutnávka s predvianoc. Takto vyzerajú jaslíčky v africkom podaní ☺.

Vianoce v Rulany: Najprv sme varili spolu so ženami pap a kurča v obrovskom hrnci zvaný mapoto. Prišlo asi 120 detí a len tak tak, že nám to jedlo stačilo. Nejakú dobu predtým sme spravili dražbu šiat čím sa nám podarilo vyzbierať nejakú tu korunku, niečo sme museli síce doplatiť, ale nakoniec bolo všetkého akurát.

Netrzeplivo čakajú.

Pre Afričanov niet nad pap 😊.

Rulany je naozaj chudobné, ale v škole kde učíme, deti netrpia núdzu, aspoň nie moc tú materiálnu. Tie majú zase iné trápenia.... No to je proste Južná Afrika, plná extrémov. Je tu neskutočné množstvo bohatých miest, ktoré sme mali možnosť navštíviť počas prázdnin, ale je tu i mnoho chudoby, kde sa pomoc zíjde.

Oslava Valentína. Takmer všetci v červenom 😊.

Moja trieda 6A, kde trávim najviac času.

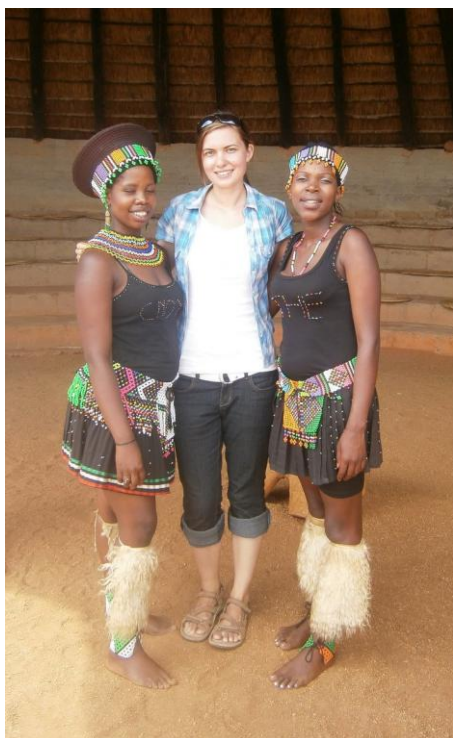
Maneka, chlapec, ktorý mi pomáha v Rulany. Vďaka špeciálnemu štipendiu môže študovať na našej škole, má dobrú angličtinu. Bez neho by som si v Rulany, kde rozprávajú iba Tsongou moc nepomohla. Inak sedí v knižnici, kde sme počas Valentínskeho dňa mali pre deti pripravené Kasíno plné hier.

Futbalový tím, ktorý sme s spolu s Olgou prebrali po Ignáciovi.

A na záver ochutnávka z Durbanu, konkrétne zo Zululandu 😊.

S veľkým pozdravom Zuzka! 😊😊😊